

Fotograaf Guus Dubbelman over zijn werk na de aardbeving Zowel fysiek als psychisch was het zwaar

Fotograaf Guus Dubbelman ging samen met verslaggever Jarl van der Ploeg op reportage in het aardbevingsgebied in Turkije. Collega Theo Audenaerd schreef Guus' verhaal op in de rubriek Foto DNA in Villamedia.

‘Vergeleken met de ellende daar stelt het natuurlijk helemaal niets voor, maar ik kan wel zeggen dat dit een van de zwaarste weken in mijn werkzame leven is geweest’, zegt fotograaf Guus Dubbelman (65) die op maandag 6 februari samen met verslaggever Jarl van der Ploeg in opdracht van de Volkskrant naar het aardbevingsgebied in Turkije vloog.

‘Het slopende zat niet in het werken zelf, maar in de logistieke problemen daar. Toen ik maandagochtend uit bed gebeld werd door de chef van de fotoredactie, had ik al mijn twijfels want ik ben de jongste niet meer. Achteraf gezien was het ook echt heel zwaar. Zowel fysiek als psychisch.

‘Maandagavond vlogen we naar Istanbul, van daaruit door naar Kayseri waar we een

Foto Guus Dubbelman

hotel vonden. Daar pikten we een fixer op, een jonge Turkse vrouw, een kennis van Volkskrant-correspondent **Rob Vreeken**. Zonder iemand die het land goed kent en de taal spreekt, ben je nergens. Met z'n drieën reden we dinsdag naar Göksun. Hier maakten we onze eerste reportage.

‘De dag erna reden we van Kayseri naar Kahramanmarras, een tocht van 250 kilometer over een verschrikkelijke weg. We deden er vier uur over. Aan het einde van de dag - we hadden drie uur kunnen werken - dezelfde weg terug. In haast, want er moest een deadline gehaald worden. Weer vier of vijf uur in de auto. Overal auto-wrakken in de bermen. Hoewel we een goede auto hadden, ben ik zelden zo bang geweest als langs deze weg. Vooral het rijden in het donker was er levensgevaarlijk.

‘Het werken met Jarl van der Ploeg liep gesmeerd. Maar hoe je het ook wendt of keert, het beperkt je wel als je als fotograaf met een verslaggever op pad gaat. Een schrijvende journalist heeft nou eenmaal een ander ritme.

‘Donderdag gingen we op pad voor de zaterdagkrant. Deze keer zonder de druk van een deadline. Anders dan de dagen

hiervoor kon ik meer mijn eigen gang gaan in Kahramanmarras.

‘Een van de beste fotomomenten speelde zich af aan de achterzijde van een ingestort gebouw waar een groep familieleden in tranen toekeek hoe de stoffelijke resten van verwanten werden geborgen. Ik was daar de enige fotograaf en wilde dichterbij komen om een goed beeld te krijgen. De politie hield me tegen. Op zo'n moment baal je, maar veel tijd om daar bij stil te staan, heb je niet.

‘Mijn foto's stuurde ik vanuit het hotel naar de krant. De eerste stond dinsdagochtend op de voorpagina, de laatste in de Volkskrant van zaterdag 11 februari.’

Theo Audenaerd

Foto Jacques de Jong

Marjon Bolwijn staat 23 februari om 20 uur in de [Buikslotkerkerk](#) te Amsterdam samen met Humberto Tan in een literaire show over honderdjarigen. Zij spreekt over haar boek *Levenslessen van honderdjarigen*. Bolwijn heeft ook een gesprek met feministe en schrijfster Hedy d'Ancona. Humberto Tan vertelt over zijn boek *Morgen gaat het beter*, ook over honderdjarigen.

‘Arbeidsmoraal zit me in de weg’

Sander van Walsum is zijn carrière als journalist aan het afbouwen, in september lonkt dan wel dreigt zijn pensioen. Marjon Bolwijn vroeg hem voor de Nieuwsbrief van de Volkskrant naar zijn welzijn.

Hoi Sander, je wordt gemist in de kolommen en op de redactie

‘De laatste jaren heb ik meerdere medische ingrepen ondergaan, vier keer aan mijn prostaat en een keer aan mijn blaas, wegens een tumor. En ik had last van plotseling geheugenverlies. Dat kan te maken hebben met stress of het gevolg zijn van een kleine tia. Sindsdien kost het mij moeite om mij langdurig te concentreren.

‘Ik schrijf geen stukken meer voor de korte termijn, alleen boekrecensies en essays. Maar het spijtige daarvan is dat ze vaak lang op de plank liggen alvorens ze worden geplaatst.’

Voor een bevlogen en veelzijdige veel-schrijver als jij zal deze beperking slikken zijn.

‘In september ga ik met pensioen. Ik heb altijd gedacht tot mijn laatste werkdag productief te blijven. Het is niet plezierig voor mezelf én evenmin voor de krant dat het anders is gelopen. Ik schreef altijd veel, op het dwangmatige af. Vaak met de gedachte: hier móét over geschreven worden,

deze gebeurtenis vraagt om een historische, sociologische of religieuze kanttekening.

‘Mijn leven was georganiseerd rond mijn werk. Ik heb het altijd als een privilege ervaren journalist te zijn, correspondent in Berlijn te kunnen worden, de vrijheid te hebben om mijn particuliere belangstelling te kunnen volgen. Dat gevoel geprivilegieerd te zijn, leidde tot een hoge arbeidsmoraal. Die zit mij nu in de weg, omdat ik er momenteel niet aan kan voldoen.’

Heb je vóór je pensioen nog wel een mooi slotakkoord in de pen?

‘Ik hoop mijn loopbaan bij de Volkskrant in de zomer af te sluiten met een of meer stukken waarin ik mijn liefde voor Claude Monet tot uiting breng. Ik wil vijf of zes plekken bezoeken die bekend zijn van schilderijen van Monet. Ik ga die plekken in hun huidige toestand schilderen.

‘Monet is langzamerhand een koekblik-schilder geworden, maar als 15-jarige puber werd ik getroffen door de schoonheid van *Hotel des roches noires* in Trouville. Ik ben in zijn geest gaan schilderen, en meende in mijn overmoed veel beter te zijn dan hij.’

We hoeven ons dus geen zorgen te maken dat je je gaat vervelen.

‘O nee, ik hoop nog een of meer romans te schrijven. Maar iedereen op de redactie heeft literaire plannen, heb ik de indruk.

‘Als je als journalist opgaat in het schrijven, kun je de betekenis van je werk overdrijven. Met het naderende pensioen komt de relativering: als je een stuk schrijft, vinden sommige lezers het leuk of interessant, als je het níét schrijft, zal niemand het missen.’

Marjon Bolwijn

Ongenoegen broeit op krantenredacties

ER SUDDERT ONVREDE op de redacties van de Volkskrant, Trouw en Het Parool. De directie van DPG Media weigert te voldoen aan het dringende verzoek om koopkrachtcompensatie ter waarde van 750 euro toe te kennen aan redactieleden.

Volgens CEO **Erik Roddenhof** moet het genoeg zijn dat er in april of mei een jaarlijkse winstuitkering komt en dat de cao in juli vorig jaar al met 2,9 procent is verhoogd, er was een reguliere salarisronde in december en er komt 2,6 procent cao-verhoging bij per 1 april. Het bedrijf maakt genoeg winst, maar die is volgens Roddenhof nodig voor investeringen om het bedrijf gezond te houden en voor digitale transformatie.

Doorgaans bemoeit een redactieraad of -commissie zich niet met cao-onderhandelingen. Maar ‘gezien deze uitzonderlijke omstandigheden vinden wij het echter wel gerechtvaardigd om een signaal af te geven aan de directie over het gevoel van ongenoegen dat er op de redactie leeft over het uitblijven van een koopkrachtcompensatie. Feit is dat onze medewerkers en freelancers elke maand veel meer euro's extra kwijt zijn aan vaste lasten en boodschappen dan zij er in salaris bij hebben gekregen.’

De redacties van Het Parool, Trouw en de Volkskrant hebben zich gezamenlijk tot de directie gewend. Zij argumenteren dat de percentages die Roddenhof noemt, al uitonderhandeld waren voordat de inflatie torenhoog toesloeg. ‘Die mogen onzes inziens

daarom niet worden weggestreept tegen het onverwacht hoge inflatiepercentage van ruim 11 procent vorig jaar en de hoge inflatie die zich deels ook voortzet in 2023’, aldus de redactieraad en de redactiecommissie van de Volkskrant aan de redactie.

‘DPG wijkt met dit besluit af van veel andere (media)bedrijven die vorig jaar bijvoorbeeld wel duizend euro hebben uitgekeerd aan hun personeel. Ook het FD ging onlangs overstag.

‘Samen met de redactieraden en redactiecommissies van Trouw en Parool hebben wij aan de CEO laten weten dat wij het vinden getuigen van goed werkgeverschap als er toch een financiële koopkrachtcompensatie komt.

‘Wij beraden ons nog op een mogelijk vervolg. In elk geval zullen wij deze afwijzing neerleggen bij de OR en de NVJ om te kijken hoe zij hiermee verdergaan, of kunnen gebruiken in de aankomende cao-onderhandelingen.’

Roddenhof verzoekt de redacties zich met hun klachten tot de ondernemingsraad te richten, ‘onze primaire gesprekspartner op het gebied van arbeidsvoorwaarden’. Ook de NVJ houdt zich met de kwestie bezig.

De redacties beraden zich nu op een mogelijk vervolg. ‘Wij realiseren ons overigens dat het niet de rol is van de redactieraden en -commissies om op de stoel van de vakbond te gaan zitten en te onderhandelen over loon of arbeidsvoorwaarden. Maar wij menen dat er op dit moment sprake is van unieke omstandigheden die deze stap rechtvaardigen.’

JqJ

Vijfentwintig kilometer voor bestrijding ALS

Min of meer uitgeteld zitten hier Peter Brusse (86) en Ben Haveman (81) bij te komen van 25 kilometer Sunrise Walk. Deze wandeltocht door Utrecht werd in de nacht van vrijdag 10 op zaterdag 11 februari gehouden ten behoeve van onderzoek naar de ziekte ALS (Amyotrofische Laterale Sclerose). Drijfveer voor de twee was dat Wiesje, de vrouw van Peter, door de ziekte is getroffen.

De tocht trok dit jaar tweeduizend deelnemers. De opbrengst dankzij de deelnemers en hun sponsors was, naar na zonsopgang bleek, € 702.849.

Marga van Praag, de vrouw van Ben Haveman, kondigde op Facebook de tocht aan. 'Het afgelopen jaar zijn we door de ALS-diagnose van onze lieve vriendin Wiesje Brusse met onze neus op de feiten gedrukt. ALS is een ziekte die de spieren in het menselijk lichaam successievelijk uitschakelt, met de dood tot gevolg. Er is geen medicijn en geen behandeling voor. De levensverwachting van mensen met ALS is gemiddeld drie tot vijf jaar. We willen ALS met elkaar de wereld uit helpen en daarom loopt Ben mee in Team Wiesje.'

Peter en Ben liepen mee, alsmede familie en vrienden. Na afloop meldde Marga dat de twee 25 kilometer hadden gelopen in vijf uur tijd. 'En dat was snel!'

Foto Marga van Praag

Bassist Adriaan de Boer gewild bij drie bands

Adriaan de Boer is als bassist aan een tweede (of derde) carrière begonnen. In 1960 ging hij met een vriend [The Shadows](#) naspelen in een schoolband. Hun Spaanse gitaren werden geëlektrificeerd door ze te voorzien van 'elementen' uit gesloopte keelmicrofoons van RAF-vliegers uit de legerdump.

Toen Adriaan jaren later, na twee geflopte singles, moest stoppen wegens nachtdiensten bij de krant, stapten twee bandleden over naar ZEN. Ze scoorden met Hair

meteen een nummer 1 hit. Na coverband F.B.I. (Shadows) en The NOT Band (vocale zestigerjarenpop) speelt hij nu in een Almeerse formatie. Tussendoor heeft The Kik een mede door hem geschreven nummer op cd gezet, Cleopatra.

Als bassist van ShadsFun maakt hij nog louter studio-opnamen. Kortgeleden vroeg gitarist Jan La Grouw hem in te vallen bij The Shadow-Faction in Soest, medio maart. Adriaan: 'Een hernieuwde kennismaking. Zit mogelijk een vervolg in.'

Export

EEN LAND dat zelf genoeg heeft, wil graag ook exporteren. Daartoe worden organisaties opgericht die in buitenlandse reclame moeten maken voor begerenswaardige producten.

En buitenlandse journalisten worden uitgenodigd om lekkere dingen te komen eten en drinken in landen die het te koop hebben. Zoals Frankrijk.

Een busje met Nederlandse journalisten een weekje langs boeren, fruitteilers en een enkele conservenfabrikant die zou te ansjovis inlegt in olie. Veel gezelligheid en veel drinken.

Weinig om te weten. Wie thuis wilde komen met verhalen moest goed zoeken en proberen even apart iemand te spreken in de perzikenboomgaard.

Hoe komt het toch dat uw perziken bij ons in de supermarkt zo melig zijn en eigenlijk niet te hachelen? De teler haalde zijn schouders op.

Pas later op de avond, na een uitgebreid etentje met boeren, telers en handelaren gebeurde iets bijzonders. De wijn deed het werk, de mannen raakten aangeschoten. En durfden, tegen de zin van de dame van de overkoepelende organisatie voor export, hun gram te halen.

De Hollanders! 'Jullie kopen ons fruit voor weinig, laten het rijpen in jullie pakhuizen en verkopen het dan voor veel geld aan Duitsers.' Bijdehante journalist: 'Waarom doen jullie dat zelf niet?' Gekke vraag, vonden de Fransen.

Wouter Klootwijk